

Sygnatura akt VIII C 1466/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Tomasz Kalsztein

Protokolant: Anita Zięba

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa G. C., A. Z. i A. G.

przeciwko A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. K. solidarnie na rzecz powodów G. C., A. Z. i A. G. kwotę 5.720,64 zł (pięć tysięcy siedemset dwadzieścia złotych sześćdziesiąt cztery grosze) z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 29 marca 2018 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku;

2. zasądzoną w punkcie pierwszym kwotę rozkłada na piętnaście miesięcznych rat płatnych w następujący sposób:

- czternaście rat w wysokości po 400 zł (czteryście złotych) każda,

- ostatnia, piętnasta rata w wysokości 120,64 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy),

płatne z góry do ostatniego dnia każdego miesiąca z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty na dzień 28 lutego 2019 roku;

3. zasądza od pozwanej A. K. solidarnie na rzecz powodów G. C., A. Z. i A. G. kwotę 2.067 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1466/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 marca 2018 roku powodowie G. C., A. Z. i A. G. wystąpili przeciwko pozwanej A. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym z powództwem o zapłatę kwoty 5.720,64 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 marca 2018 roku do dnia zapłaty, ponadto wnieśli o zasądzenie zwrotu procesu.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że pozwana w dniu 19 maja 2017 roku zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę pożyczki, na mocy której otrzymała kwotę 5.250 zł, zobowiązując się do jej spłaty w 24 miesięcznych ratach. Z przyjętego zobowiązania pozwana nie wywiązała się, a umowa pożyczki została wypowiedziana pismem z dnia 10 stycznia 2018 roku. Powodowie podnieśli ponadto, iż wiarygodność wobec pozwanej nabyli na mocy umowy cesji z dnia 22 maja 2017 roku.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3-6)

W dniu 11 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie postanowienie, w którym wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

(postanowienie k. 6v.)

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości.

(pismo procesowe k. 8, pozew k. 9-10v.)

W dniu 21 maja 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 4690/18), którym zasądził dochodzoną pozew kwotę wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości. W uzasadnieniu, nie kwestionując faktu zawarcia przedmiotowej umowy, pozwana podniosła, że dochodzona pozew kwota jest zbyt wysoka, w szczególności w zakresie odsetek umownych. Dodała, iż z uwagi na złą sytuację majątkową nie jest w stanie spłacić jednorazowo całości zadłużenia.

(nakaz zapłaty k. 29, sprzeciw k. 32-35)

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała pozew w całości, wyjaśniając, w jaki sposób została naliczona należność odsetkowa. Odnosząc się do sytuacji majątkowej pozwanej powodowie wyrazili zgodę na rozłożenie dochodzonej należności na raty, w wysokości co najmniej 400 zł każda, płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca.

(odpowiedź na sprzeciw k. 41-43)

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2019 roku pełnomocnik powodów oraz pozwana nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 48)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2017 roku pozwana A. K. zawarła z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. w T. umowę pożyczki gotówkowej, zgodnie z treścią której, pozwanej udzielono pożyczki w kwocie 5.250 zł, która obejmowała kapitał pożyczki – 3.000 zł oraz prowizję – 2.250 zł. Przyznaną kwotę wraz z odsetkami umownymi w kwocie 601,64 zł (10% w stosunku rocznym) pozwana zobowiązała się spłacić w 24 ratach w wysokości: pierwsza rata – 279,66 zł, kolejne 23 raty – po 242,26 zł każda, płatnych do 15-go dnia każdego miesiąca począwszy od 15 lipca 2017 roku. Niespłacenie raty pożyczki w całości lub w części w ustalonym terminie skutkowało powstaniem zadłużenia przeterminowanego, od którego pożyczkodawca był uprawniony naliczać odsetki w wysokości równej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Pożyczkodawca miał prawo wypowiedzieć umowę w formie pisemnej z zachowaniem 7-dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niespłacenia przez pożyczkobiorcę dwóch kolejnych pełnych rat pożyczki.

(umowa pożyczki k. 16-17v., harmonogram k. 18, okoliczności bezsporne)

W dniu 22 maja 2017 roku (...) Sp. z o.o. w T. zawarła ze stroną powodową umowę o przelew wierzytelności wobec dłużnika A. K., wynikającą z tytułu umowy pożyczki z dnia 19 maja 2017 roku. W treści umowy zadłużenie pozwanej zostało oznaczone na kwotę 5.255,75 zł, z czego kwota 5.250 zł stanowiła kapitał pożyczki, a kwota 5,75 zł naliczone odsetki.

(umowa przelewu wierzytelności z załącznikami k. 19-23, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 24 lipca 2017 roku powód wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia w kwocie 280,35 zł z tytułu pierwszej raty pożyczki. Wobec bezczynności pozwanej, która nie uiściła również dalszych rat pożyczki, powód pismem z dnia 10 stycznia 2018 roku wypowiedział przedmiotową umowę stawiając całość zadłużenia w kwocie 5.600,77 zł w stan natychmiastowej wymagalności.

(wezwanie do zapłaty k. 24, wypowiedzenie wraz z przesyłką k. 25-26, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwana nie spłaciła zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanej złożonymi do akt sprawy dokumentami, a pozwana, choć w treści sprzeciwu zaskarżyła wydany w sprawie nakaz zapłaty kwestionując wysokość roszczenia powoda, to jednak nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich słów (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), nie stawiała się również na rozprawie w dniu 31 stycznia 2019 roku, w konsekwencji twierdzenia pozwanej Sąd uznał za gołosłowne. Zaznaczenia wymaga w tym miejscu, że w odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wyjaśniła, w jaki sposób została naliczona należność odsetkowa, które to wyliczenie uznać należy za prawidłowe. Dodatkowo strona powodowa w piśmie procesowym, o którym mowa wyżej, wyraziła zgodę na rozłożenie zasądzonego od pozwanej świadczenia na raty. Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne - spowodowane działaniem samego dłużnika. Należy podkreślić, że rozłożenie na raty należności nie eliminuje konieczności uwzględnienia żądania powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie, powoduje natomiast, że nie przysługują mu odsetki od świadczeń ratalnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (por. uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNCP 1971/4/61, a także L. Stecki: Glosa do uchwały z 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSPiKA 1971/11/202; por. też W. Siedlecki, w: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, t. I, Warszawa 1975, s. 504). Stąd też odsetki umowne Sąd zasądził wyłącznie za okres od dnia 29 marca 2018 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku, tj. do dnia wydania wyroku, nie zaś do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu w stosunku do pozwanej zachodzi taki szczególny przypadek, o którym mowa w przepisie art. 320 k.p.c. Z jednej strony należy wskazać, że ryzyko wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających wykonanie zobowiązań umownych – spłatę zadłużenia z tytułu umowy pożyczki – obciąża pozwaną, z drugiej jednak strony należy mieć na względzie fakt, że pozwana A. K. znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 320 k.p.c., Sąd miał na celu także uchronienie pozwanej od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania dalszych odsetek. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, iż jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanej bardzo utrudnione, o ile w ogóle byłoby możliwe. Jednocześnie, o czym była już mowa, powodowie wyrazili zgodę na rozłożenie zasądzonego od pozwanej świadczenia na raty.

Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Zasądzone świadczenie zostało rozłożone na 15 miesięcznych rat, w tym pierwsze 14 rat po 400 zł każda rata, zaś ostatnia 15-ta rata w wysokości 120,64 złotych, uznając że w tej wysokości A. K. będzie w stanie spłacać zadłużenie i zachowana zostanie funkcja przepisu art. 320 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd zasądził od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 5.720,64 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 29 marca 2018 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku (do dnia wyrokowania – w związku z rozłożeniem zasądzzonego świadczenia na raty).

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Na gruncie przedmiotowej umowy pożyczki po stronie pożyczkodawcy zastrzeżono prawo naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, dlatego też strona powodowa była uprawniona żądać odsetek w wyższej wysokości.

Zasądzona kwota została rozłożona na 15 miesięcznych rat, płatnych z góry do ostatniego dnia każdego miesiąca z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w stosunku rocznym, w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, a termin płatności pierwszej raty Sąd ustalił na dzień 28 lutego 2019 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 2.067 zł, na którą złożyła się opłata od pozwu (250 zł), koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej (1.800 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.